

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/1686/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119383234
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119383234.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: N.. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti povinnej: N. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/X, XXX XX Košice, o vymoženie pohľadávky vo výške 4.511,88 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: N.. Róbert Tutko, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Čučmianska dlhá 26, 048 01 Rožňava, pod sp. zn. 182EX 481/19, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1686/2019 zo dňa 25. februára 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1686/2019 zo dňa 25. februára 2020 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.09.2019 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 4.511,88 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - platobný rozkaz Okresného súdu Košice I sp. zn. 42Csp/99/2019 zo dňa 23. 07. 2019. Dňa 07.10.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 50Ek/1686/2019 zo dňa 25.2.2020 exekúciu v časti v sume 411,88 eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil a návrh povinnej na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti v zmysle § 61 ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61 ods. 1 písm. a), § 61k ods. 2, § 61 ods. 2, 3 Exekučného poriadku, a vecne tým, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie vyhodnotil len za čiastočne dôvodný v sume 411,88 eur, ktorej uhradenie osvedčil aj oprávnený, pričom vo zvyšku povinná zánik vymáhaného nároku nepreukázala. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie namietala zákonosť začatia exekúcie; voči oprávnenému mala dva záväzky, prvý v sume 430,50 eur uhradila dňa 21.08.2019 a ústne sa dohodla na pravidelnom splácaní druhého v sume 200 eur; dňa 13.09.2019 jej oprávnený doručil e-mail, v ktorom jej oprávnený odporučil vykonávať mesačné úhrady v čo najvyššej sume s termínom splatnosti vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc septembrom 2019. Povinná na účet oprávneného v septembri 2019 uhradila sumu 211,88 eur, avšak napriek tomu oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie; v októbri 2019 jej exekútor zablokoval osobný účet, kde jediným pravidelným príjmom sú peniaze tretej osoby a to jej dieťaťa v podobe výživného a detských prídavkov; následne v októbri 2019 uhradila oprávnenému sumu 200 eur. Oprávnený nesúhlasil so zastavením celej exekúcie, rozporoval tvrdenie povinnej o uzavretí ústnej dohody o splátkach; oprávnený eviduje od povinnej platbu zo dňa 24.09.2019 v sume 211,88 eur a platbu zo dňa 18.10.2019 v sume 200 eur. Vyšší súdny úradník v napádanom rozhodnutí vyhodnotil, že nezistil povinnou tvrdené nenaplnenie dôvodov na začatie exekúcie, pretože oprávnený má voči povinnej vykonateľný exekučný titul, na základe ktorého mal oprávnený po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia právo kedykoľvek podať návrh na vykonanie exekúcie, aj keď povinná svoj dlh splácala

v splátkach. Skutočnosť, že oprávnený poskytol povinnej po nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu možnosť splácať pohľadávku v splátkach nemala vplyv na to, že oprávnený mohol podať návrh na vykonanie exekúcie. K námietke povinnej, že finančné prostriedky na jej účte sú prostriedkami patriacimi jej dieťaťu z titulu výživného a detských prídavkov sa vyjadril tak, že nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky na účte povinnej, pretože exekúcia prikázaním pohľadávky sa týka pohľadávky majiteľa účtu (povinná) voči peňažnému ústavu. Predmetom exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke nie sú peňažné prostriedky, ale nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu v zmysle § 94 Exekučného poriadku.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podala povinná v zákonom stanovenej lehote dňa 19.3.2020 sťažnosť, ktorou žiadala, aby súd exekúciu zastavil. Sťažnosť odôvodnila tým, že exekúcia nie je vedená v súlade so zákonom, pretože exekučný titul - platobný rozkaz bol vydaný v konaní pred vyšším súdnym úradníkom, pričom uvedená vec nebola nikdy posúdená riadnym sudcom, čo pokladá za rozpor s právom Európskej únie.

4. Oprávnený sťažnosť povinnej navrhol ako nedôvodnú zamietnuť, keďže povinná neuviedla žiadne nové okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti, ani neuviedla v čom postup alebo napádané uznesenie súdu považuje za nesprávne. Dodal, že predmetom exekúcie je vymáhanie peňažného nároku právoplatne priznaného exekučným titulom platobným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 42Csp/99/2019 zo dňa 23.07.2019, pričom povinná prostriedky procesnej obrany voči exekučnému titulu neuplatnila, nepodala odpor voči platobnému rozkazu a počas základného sporového konania zostala pasívna.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. V danom prípade v napádanom rozhodnutí súd konajúc vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinnej prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vyporiadaval s dôvodom povinnej na zastavenie exekúcie uvádzaným v sťažnosti.

13. Povinná postavila svoju sťažnosť smerujúcu k zastaveniu exekúcie na jedinom dôvode, a to, že exekučný titul (platobný rozkaz) vydal vyšší súdny úradník a nie sudca, čo povinná považuje za rozpor s právom Európskej únie.

14. Podľa čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, vyšší súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v civilnom procese, správnom súdnom procese, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

16. Podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, úkonmi vyššieho súdneho úradníka je konanie a rozhodovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

17. Podľa § 3 ods. 3 písm. a), b) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, sudca môže písomne poveriť vyššieho súdneho úradníka konaním a rozhodovaním vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce, v určitej veci.

18. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdnehopisu.

19. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu o návrhu na vydanie platobného rozkazu a o zrušení platobného rozkazu.

20. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, vyšší súdny úradník nemôže vydať rozhodnutie, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie.

21. Podľa § 145 ods. 2 Csp., v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitným predpisom vykonáva úkony súdu, koná a rozhoduje súdny úradník.

22. Vzhľadom na argument povinnej sa súd zaoberal tým, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, teda či ho vydala osoba na to oprávnená a dospel k záveru, že v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych úradníkoch, v civilnom procese o návrhu na vydanie platobného rozkazu konal a rozhodol na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník. Povinná na svoje tvrdenie, že uvedený postup pokladá za rozpor s právom Európskej únie, neodkázala na žiadne rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, ktorým by svoje tvrdenie podporila. Súd poukazuje na rozsudok z 18.2.2016, Finanmadrid EFC, C 49/14, EU:C:2016:98, bod 45), ktorý vyslovil, že zachovanie potrebného účinku smernice 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava umožňovala vydanie platobného rozkazu bez toho, aby mal spotrebiteľ v akomkoľvek štádiu konania možnosť požívať záruku, že sudca pristúpi k preskúmaniu neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve. V dôsledku toho okolnosť, že vnútroštátna právna úprava priznáva právomoc v oblasti vydávania platobných rozkazov súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, nemôže ohroziť zachovanie potrebného účinku smernice 93/13/EHS, keďže je preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve sudcom stanovené v prípade odporu proti platobnému rozkazu. Ak spotrebiteľ odpor nepodá, sudca následne nebude môcť uskutočniť ex offo preskúmanie neprítomnosti nekalých podmienok v dotknutej zmluve. Z judikatúry ESD je zrejmé, že vyšší súdny úradník je oprávnený vydať platobný rozkaz, ak mu to umožňuje vnútroštátna právna úprava, čo je v danom prípade nepochybne splnené, pričom spotrebiteľ musí mať možnosť požívať záruku, že sudca pristúpi k preskúmaniu nekalých podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Povinná ako spotrebiteľka mala v tomto prípade možnosť požívať záruku sudcovského prieskumu spotrebiteľskej zmluvy, ak by podala odpor voči platobnému rozkazu, čiže bolo otázkou jej slobodnej vôle, či túto možnosť využije, avšak povinná napriek poučeniu o možnosti podania odporu v rozhodnutí vyššieho

súdneho úradníka, túto možnosť nevyužila. Platobný rozkaz preto nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným, čím sa stal aj spôsobilým exekučným titulom. Na základe uvedeného nebolo možné prisvedčiť obrane povinnej v podanej sťažnosti v exekučnom konaní, že o jej nároku v základnom konaní rozhodoval vyšší súdny úradník a nie sudca.

23. Súd navyše k tvrdeniu povinnej, že finančné prostriedky na jej účte sú výživným a prídavkami na dieťa dopĺňa, že súdny exekútor neskúma charakter, pôvod ani účel finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte povinného, teda ani to, či je na postihovaný účet poukazovaná mzda alebo dôchodok povinného, resp. iné dávky povinného. V zmysle § 111 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu nepodliehajú opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately finančného charakteru poskytované podľa osobitného predpisu, náhradné výživné, príspevky na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa a štátne sociálne dávky, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu príkazom pohľadávky z účtu v banke nepodliehajú prostriedky na účte do výšky 165 eur a podľa § 104 ods. 2 Exekučného poriadku ak má povinný zasielané iné príjmy na účet v banke, exekúciu odpísaním z účtu v banke nepodliehajú ani prostriedky do výšky sumy, ktorá sa podľa zákona nesmie povinnému zraziť z iných príjmov a to od momentu, keď táto skutočnosť bola banke oznámená. Zákon ďalej v uvedenom ustanovení priznáva povinnej možnosť ochrany, kedy má povinná právo na žiadosť banky oznámiť výšku tejto sumy (toto vyhlásenie je k dispozícii v každej banke). Ak exekútor nesúhlasí s výškou sumy, ktorú uvedie povinná, pre banku je rozhodujúca výška sumy, ktorú označil exekútor. Spomenuté vyhlásenie podľa § 104 je možné uplatniť v prípade, že na účet sú zasielané rôzne štátne sociálne dávky ako napr. prídavok na dieťa. Je však potrebné dodržať vyššie uvedený postup a predložiť súdnemu exekútorovi predmetné vyhlásenie spolu s dokladmi o poberaní týchto dávok.

24. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu tak, ako ich tvrdila povinná, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 50Ek/1686/2019 zo dňa 25. februára 2020 ako nedôvodnú zamietol.

25. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany oprávneného uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.